

VALGU

Laadapäeval

Sovhoosi juhtkonna ja ühiskondlike organisatsioonide
infoleht nr. 5 august 1989

Ühtesid paelus troskasõit, teisi autode vigurvõistlus

16. juulil oli Valgus tavalisest rahvarohkem, põhiliselt pargis, aga ka mujal viidi läbi üritusi kogu perele. Nurtu teele oli kutsutud võistleva autoomanikke autode vigursõidus, mis nõudis «külma verd» ja tasakaalukust. Võislustulle asus 16 julget. Võitjateks tunnistati naistest Marjo Viet, tütarlastest Maarja Kusmin, meestest Alvar Loothing, Jüri Krabi, Heimar Raude ja noormeesest Tarmo Tiits, Andrus Loothing ja Roland Lukksep. Algus on tehtud ja tasub teinekordki proovida.

Nüüd kandus tegevus parki. Vaatamata ilmataadi vembutustele käis vilgas ostmine: küll suupoolist või muud kaupa. Päeva täitis meeldiv muusika, mille eest hoolitsesid Tõnu Susi ja Ando Kattai, informatori rollis oli Tiit Oidram.

Mõeldud oli ka noorematele osalejatele. Nendele jätkus jäätist ja lõbusõitu troskal. August Raadik «Tasujast» oli õnnelik: troskatäied särasilmi kiitsid tema ettevõtmise heaks. Juba kutsuti mikrofoni juurde esinejaid osakondadest. Teemat «Elumere lainetel» võinuks mitmeti tõlgendada, aga avalikkuse ette julgesid astuda ainult keskuse osakonnas esindajad (Tiina Mänd, Signe Kuusinen, Piret Burmeister), kes lükkasid oma laululaevukese kündma elumere laineid läbi aegade. Siis kutsuti lapsi klubisse filme vaatama. Enne seda olid kõik laadalisel jõudnud üle kaeda väljapandud tordid ja peagi algas esimene oksjon Valgus. «Glasnost», Jevgeni Kogani nimeline, «Perestroika», «Eesti tulevik» ja paljud teised hetke populaarsemate nimetustega tordid ootasid ostjaid. Kaherublane «Vitamiin» müüdi 38 rublaga, «Südame» eest 40 ja «Eesti tuleviku» eest ei olnud kahju 50 rublast. Oksjoni naela — omapärase «Kiisu» eest saadi 77 rubla ja omanikuks jäi Helle Heinala. Valgu tordimeistritest on alati lugu peetud ja tore, et nad võtsid vaevaks osaleda ka laadapäeval. Tänu sõnad kuuluvad Maarja Kusminile, Linda Rehele, Maie Rullile, Helga Lauterile, Hilda Tammessonile, Elve Reimetsale, Maia Pajulale ja Ludmilla Ivanovale ning Sirje Reilile. Laekunud tulu 253 rubla annetati Velise muinsuskaitse seitsile.

Päev läks igati korda. Jääb üle tänada kõiki neid, kes ei pidanud paljaks ohverdada oma pühapäev, et põllumeeste ellu vaheldust tuua.

Kavandatud on augustis toimuva müügipäeva peajooned. Olgem julged ja löögem kaasa! Omaalgatust ja ettevõtlikkust näidates võime tuua vaheldust oma ellu.

TIINA BURMEISTER

Töökollektiivi nõukogus

Selle aasta kolmas koosolek toimus 11. juuli õhtul. Kohal oli enamik töökollektiivi nõukogu liikmeid ja majandi peaspetsialistid. Arutusel oli kaks päevakorrapunkti: direktori asetäitja kandidaatide tutvustamine ja majandisisesed probleemid.

Direktori asetäitja kohale oli esitatud viis kandidaati. Kuna asetäitja kohustuste hulka on planeeritud abitootmise organiseerimine puldu-töötlemise alal, siis oli vaja välja selgitada, kes neist viiest ettevõtlikust mehest tuleks meie oludes paremini abitootmise organiseerimisega toime. Eelnevalt majandiga põgusalt tutvunud, esitas iga kandidaat omapoolse tegevuskava. Üksmeelselt oldi nõus väljapakutud variandiga, mille järgi tuleks esialgselt puidutsehhiks ümber ehitada ammu kasutult seisev vana veskihoone. See võimaldaks kiiremini saada tsehhist esimest toodangut.

Nõukogu liikmed esitasid kandidaatidele rohkesti küsimusi. Lõpliku otsuse langetamise õigus ase-

täitja valikul jäi direktor Anne Laidveele.

Teiseks olid arutusel majandi seisprobleemid ja võeti vastu mitu otsust.

● Alates juulikuust saavad spetsialistid iga kuu kätte kogu töötasu. Aasta algusest kuni 1. juulini kinnipeetud 20% saab kätte aasta lõpus.

● Ammu arutusel olnud küsimuses, kas üle minna kolhoosiks või jääda edasi sovhoosiks, otsustati pidada osakondade koosolekud. Iga töötaja saaks seal välja öelda oma arvamus ja asi otsustatakse lõplikult.

● Velise valla moodustamine liikata edasi, esialgu jääme Märjamaa valla alla.

● Nurme ridaelamute projekt muuta ühepereelamuteks, mille juurde kuuluks ka abihoone.

● Alates 1. juulist 1989 lõpetada individuaallautade ehitamine majandi kulul ehitusmaterjalide defitsiidi tõttu. Poolleil olev ühislaut valmis ehitada. Majandi ehitatud lautade

kasutamine maksustada.

Rahuldati Eha Jairi avaldus, kes soovis osta sovhoosile kuuluva ühepereelamu soodustatud tingimustel. Samuti rahuldati Aida Ohtra avaldus, milles ta soovis tagasi saada Rojamaa talu, mille kolhoos oli ära võtnud.

Pahandati, et mõne töötaja lapsed hulguvad järelevalveta lautade ja teiste tootmishoonete ümbruses.

Otsustati vastutusele võtta kodanikud, kelle koerad hulguvad Valgu asulas, tülitavad mõõdakäijaid ja tallavad-reostavad lillepeenraid, mida niigi pole eriti palju, samuti liivakaste.

Lõpetuseks kasutan võimalust Valgu infolehe kaudu edasi anda palve majandi rahvale, et igauks oma probleemidest informeeriks töökollektiividest nõukogusse valitud liikmeid, et siis juba järgmisel koosolekul püüda neid ühiselt lahendada.

Nõukogu esimees
ELMUR PÄRTEL

Kolmandat teed ei ole

Evolutsiooni käigus kujunenud loomariik, sealhulgas inimühiskond eksisteerib otseselt või kaudsel kujul taimeriigist saadavast energiast. Kogu selle süsteemi aluseks on puhas vesi, õhk ja muld. Need tegurid on aga inimtegevuse mõjul üha enam halvenevas seisundis. Seda mitte üksnes mujal maailmas, vaid ka väikesel Eestimaal, sealhulgas meie kodupaigas Valgus.

Kõrgetest kõnetoolidest räägitakse ilusatest tulevikuplaanidest. Seda teeme ka ise. Kui aga kõik jääb seinate tegude tasemele, siis peab küll üks suur ime olema, et saame elu sisse IME-le. Mida ette võtta? Mõtlemist leidub «Kodumaas» nr. 22 31. maist Gunnar Piho kirjutises «Muuta riiki tähendab muuta isennast». Pikka aega kestnud šovinistlik käsumajandus on meilt võtnud vastutuse ja oma ajude vaevamise vajaduse. Päästa suudad ehk veel uus mõtlemisviis nii üksikisiku kui kogu arenenud ühiskonna tasemel. Põllumehe kõik tööd-tegemised on tugevasti seotud ümbritseva looduskeskkonnaga ning seetõttu suuresti maa tulevikuks määravad. Meeldiv oli kuulda, et Moskvas rahvasaadikute kongressil on ükskord jõutud äratundmisele — kui põllumehele on halb, pole head lootka ka riigil. Sel viisil jätkates võib peagi toidulaua serviti seinale panna, s.t. kogu riigi nälga jätta. Võlmu-valitsemise poole pealt on loot uut suhtumist.

Minu arvates on meie majandis suureks mureks laokil sõnnikumajandus ja veepuhastusseadmed. Far-

midest loomade tagant väljaveetav materjal on vähese turbaga segiaetud pask, mis pahatihti buldoosritega põldudele laikudena laiali lohistatakse. Vanasti saadi sõnnikut ikka põhu abil, mis nüüd põllule laiali maha jääb. Kõiges ei saa süüdistada põllumeest. Saadav põlluharimistehnika ja farmide süsteem on ajapikku sellisena kõrgemalt poolt paika pandud. Süsteemi kardinaalseks muutmiseks peab otsima kõige kiiremaid lahendusi, sest riiklike mineraalväetisekoguste, lägasõnniku ja virtsa põllulelaotamisega on kõige otsesemalt seotud vee ja veekogude seisundi pidev halvenemine. Märkimisväärselt rikuvad mulda rasked traktorid. Sellise masina ratta alla jäämine kuni 60 cm sügavuses mullas kindlustab vihmausside kiire mineku ühest materia olekust teise. Kõige süütum, kuid silmator-kavam häda vee ja mulla seisundi halvenemise kõrval on käestlõinud (töö)kultuurist tingitud heakord.

Kõigi selliste tööstusest, põllumajandusest ja olmest tingitud hädade leevendamiseks ja looduse seisundi parandamiseks või vähemalt stabiliseerimiseks on tekkinud Roheliste Liikumine (RL). Mujal maailmas juba enam kui kümme aastat tagasi, Eestis möödunud aasta kevadel, Valgus tulid selle liikumise ja mõtelaadiga inimesed kokku 1988. a. detsembrikuu alguspäevil. Leiti, et ka meil tuleb RL põhikirjas esitatud tegevussuundade ning eesmärkidega ühineda ja jõudumööda kaasa lüüa. Valiti viieliikmeline eestseisus eesotsas Mati Erikuga. Kõigil, kel meel muremõtetes kodupaiga ja rah-

va tuleviku pärast, palume pöörduda oma mõtete-ettepanekutega eelnimetatud mehe või allakirjutanu poole.

Lõpetuseks read Peeter Liivi koostatud RL arengutsenaariumist: «...loodus ise sunnib inimkonda leidma kvalitatiivselt teistsugust elulaadi, sooritama hüppe üle oma varju.»

Inimkond on sünnitusvaludes. Ja ta kas sünnib uueks või hukub. Kolmandat teed ei ole.

LEMBIT TIHKAN,
roheline

TOOTMINE

Söödavarumine on läinud tänava rahuldavalt. Heina on tehtud jaagupipäevaks 1700 tonni, silo 710 tonni ja kuivsilu 3200 tonni. Rohtsöödate varumine jätkub.

Loomakasvatussaaduste tootmine ja realiseerimine esimesel poolaastal vähenes eelmise aasta sama perioodiga võrreldes. Piima kogutoodanguks saadi 1813 tonni. Lehma kohta lüpsiti 2025 kg. Veiseliha toodeti 178 tonni. Noorveiste ööpäevane kaalu-iive tõusis 532 grammini. Sealiha kogutoodang oli 37 tonni. Kahe kuu vanuste sigade ööpäevane juurdekasv oli 297 grammi.

1. juuliks on riigile müüdnud 2075 tonni piima, 211 tonni liha ja 11 tonni kartuleid. Suurenenud on elanikelt lepingutega ostetud piima ja liha realiseerimine.

MAIE PIISANG

Heakord

Aprillikuu infolehes kuulutati välja heakorrallevaatus. Juulikuu keskpaigas vaatas komisjon koosseisus Lembit Tihkan, Sirje Tiits, Milvi Tiits, Mati Erik, Vello Vaarma, kuidas näevad välja majandi tootmishooned, sovhoosi suur- ja väikeelamud. Pilte tehti mitu filmit, et neid saab näha majandi kontoris.

Esmane mulje on halb, eriti tootmishoonete puhul. Kraavikaldad ja teepennrad on niitmata, igat sorti remondimehed jätavad töö lõpetades endast maha «mälestusmärgi». Palju on jäätmeid põllu- ja teenurkades, tootmishoonete ümbruses ja nende pindala aina suureneb. Silohoidlate kaaslaseks on kõrged maltasapuhmad. Masinahe eluaseme visiitkaardiks on lähiümbruses vedelev tehnika. Probleemiks on ühislaudad.

Nurme osakonnas oli ainukesena farmi maa-ala vikatiga üle käidud. Hoolitsevat kätt on tunda ka Jämeda laudas. Ühepereelamutest on igati korras ümbrusega Linda ja Meido R Emmeli oma. Lagedad on Mihailovi ja Altmetsa majade ümbrused.

Velise osakonna tootmishooned jätavad kõige umbrohusema mulje. Velise ja Veski lauda juures on komposteerimisplatsidest tekkinud suured jäätmaad. Lausa nukraks teeb Velise suurelamute ümbrus... hein rinnuni, majauksed lõhutud-ripakil, kõikjal vedeleb praht. Samas on meeldivad Enno Läänaru ja Allu Pärteli elamud.

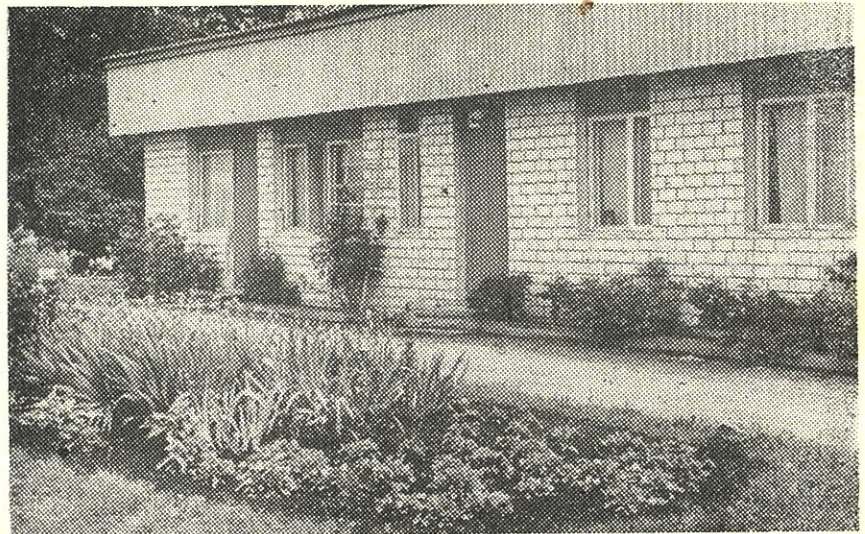
Majandi kõige troostitum pilt avanes keskuse farmikompleksis. Kevaldel käis kontorirahvas mitmel põllu-

siilul kive ja muud prahti koristamas, aga sellegipoolest on kõik niitmata. Koormate kaupa veeti tol korral ära ka rauakolu, kuid seda vedeleb veel mitme koorma jagu. Kesku-se lauda kanalisatsioon on umbes ja ujutab haljasala solgiga üle. Uus farm sai valmis aasta tagasi, kuid peremehe kätt tunda pole. Kontrollimise päeval kurtis karjabrigadir, et laborant teeb analüüse põlve ot-sas, uus labor ja üldse enamusi abiruume ning puhkeruum on farmis sisustamata. Tapapunkti juures oli tol päeval päikesepaistel lagunemas kõik see, mis looma tapmisega kaas-neb ja äraviskamisele kuulub. Järg-misel päeval tassisid koerad sealt-samast kraami laiali.

Suurte elamute haljasalad on koo-lipoiste poolt niidetud, kuid maa-rahvas ei saa niidetut koristatud (majad 8 ja 62). Siiski on ka meel-divat. Maja 6 elanik Ella Volmer tegutseb väsimatult ümbruse kau-nistamisel. Korrastatud on Jalakase, Võro, Jairi ja Pärteli elamute ümb-rus. Kõigi väikeelamute juures on tunda peremehe-perenaise kätt.

Korrastatuma ümbrusega tootmis-hooneks arvas komisjon Nurme far-mi, suurelamutest maja 6 keskuses ja perekond R Emmeli ühepereelamu Nurtus. Nendele antakse tänukiri koos rahalise preemiaga.

Komisjoni arvamuste põhjal kirja pannud
URVE LAANDE

Perekond R Emmeli aed

Tšernobõli kaja

7. mail möödus kolm aastat sellest, mil sõjakomissariaadi kaudu ja õpekogunemiste sildi all käsutati meie seast kolm noort meest Tšernobõli aatomielektrejaamas 26. aprillil aset leidnud katastroofi tagajärgi likvideerima. Arne Agukas ja Ants Rehe olid kahe kuu pärast kodu tagasi, kuid Andrus Muru jäeti Ukrainamaad radioaktiivsusest pu-hastama viieks ja pooleks kuuks — oktoobri keskpaigani. Samal aastal pidid õnnetuspiirkonnas töötama veel Mihhail Sinitsin ja Leo Visnu — kumbki 3,5 kuud.

1987. a. mais, õige varsti pärast Valgusse elamaasumist, tuli Tšernobõli teele asuda Ülo Luhasool. Septembris järgnesid Ago Vaarma ja Väino Saaver. Käsk oli nii äkiline, et ei antud aega oma kartulitki üles võtta. Ülo ja Ago pääsesid 2 kuuga, Väinol läks koos Kiievi haiglapäevadega (trauma) 3 kuud.

Mullu augusti algusest oktoobri lõpuni täiendas üheksandana seda nimekirja Oskar Miil. Kas üheksa on

palju või mitte? Nüüd, kus ajakir-janduses ja televisioonis on teata-vaks tehtud, et Eestist on Tšerno-bõlis kiirgust saanud ligikaudu 4000 meest (1 iga 375 elaniku kohta) ja Rapla rajoonist üle 100, võib pä-ris kindlalt öelda, et meie vähese tööjõuga majandile on kõvasti üle-kohut tehtud. Ei ole meil meeste arvulist ülekaalu ega ka elanikkond suhteliselt töövõimelisemas eas kui tervel Eestimaal. Meie küldes elas tänavuse rahvaloenduse andmeil 880 inimest. Järelikult on iga 98 elaniku kohta üks mees Tšernobõli saadetud. See on ligi neli korda sagedamini kui vabariigis keskmiselt.

V. VAARMA

Užgorod — Valgu

Juba seitsmendat aastat töötas Valgus õpilasmaleva rühm Taga-Karpaatiast Užgorodist. Sovhoos ar-vestab igal aastal nende abiga ja peab töökatest lastest lugu.

Valgus on tuntud ka õpetajad Vee-ra ja Mihail Grebenjuk, kes tööta-vad Eestis üheksandat aastat. 1980—1982 oli tööpõld Mahtas, edasi juba Valgus. Sel aastal oli malevlasi 20 ja nad kõik õpivad ukraina koolis. Malevas töötamine on au asi, meeldib vorm ja sõita saavad ainult parimad. On käidud kõplamas, teh-tud heina. Grebenjukkide perekond valutab südant, kui ei jõuta üle käia kõiki põlde. Viimane laupäev ja pühapäev möödusid töötades. Koduseks on saanud vana kontori hoo-ne jõe kaldal, ei unune pallilahi-gud kohalike noortega ja Eesti kau-nimad paigad. Oldi mere ääres Pär-nus, Tallinnas, käidi ekskursioonil Viljandis ja Tartus. 3. augustil aga mindj teele parimate mälestustega. See on aus ja siiras sõprus, mis seob juba aastaid kahte rahvust. Nii on oma töökooli Valgus saanud ka komandõride kaks tütar: Svetlana ja Irina. Oli ju Sveta alles teise klassi tüdruk kui kõplama asus.

Vääriliselt on hinnatud õpetaja-metoodiku M. Grebenjuki ja tema abikaasa tänuväärset tööd. Mitmete keelte kõrval saab komandör aru eesti keelest ja kui vaja räägibki.

Selleks suveks on tööperiood lõp-penud ja jääme ootama peatset koh-tumist.

TIIA BURMEISTER

Mina oma elu üle ei nurise

Viimasel ajal on väga palju kõneainet tekitanud üks vägagi valus probleem, mis hõlmab meie rahvusest poiste ajateenistust Nõukogude armees.

See probleem ei ole muidugi ainult meil, vaid ka lätlasel ja leedulastel. Kuidas see kõik aga laheneb, näitab tulevik. Iga vabariik võitleb ikkagi oma õiguste eest ise ning kui pole veel garantiid meie poistel Eestis teenida, tuleb neil veel meie suures armees üle Nõukogudemaale päevi mööda saata.

Sellest kõigest võib kirjutada päris mitmeti. Oleneb sellest, kus keegi teeninud ja millist elu tunda saanud. Väga palju on noormehest endast. Mina oma elu üle nuriseda ei saa, polnud viga, isegi natuke kahju oli ära tulla. Sinna poleks aga mingi hinna eest jäänud. Ent oli neid, kes jäid.

Esimese pool aastat olin ma ütshakas Ukrainas. Seal läheb elu põhiliselt ustavka järgi. Kõige hullem sõna oli pod-

jom. Hommikul juba viis minutit enne kait läks uni ära ja siis jäädigi pingsalt kella vaadates seda kõige hullemat ootama. See oli möll. Teenisin lennuväes ja esimesed kogemused lennundusest saingi ma hommikul koikust rivvi ja õhtul rivist koikusse lennaates. Kõik pidi käima kähku.

Sõjaväes näeb ka palju seda, mida ei oska ette arvata. Näiteks sai seal saapaharjaga põrandat pestud ja klaasitikkidega põrandalaudu puhtaks kraabitud. Õnneks lehtede puu otsa õmblemist ei kuivanud rohu värvimist ei saanud proovida. Pärast riviväeosa aga läheb elu hoopis teist rada. Seal puutub kokku juba vanakestega, kes tahavad väga, et sõjaväes kehiks dedovština. Ülemused on küll selle vastu. Sealt see asi alguse saabki ja siis otsustab iga mees tihtipeale iseenda teadmata oma saatuse. Kui antakse ennast ülemate mõju alla, hakatakse neile puge-ma ja ette kandma roodis toimuvast, siis tavaliselt

lüüakse sellisest poisist lahku. Ja just siis tulevadki igasugused mõnitused ja muud. Mõnitusteni läheb asi ka siis, kui poisid laseb ennast lihtsalt jooksutada. Iga mees peab ikkagi ise enda eest seisma, mis ongi sõjaväes kõige tähtsam. Kui pois ei ole näinud enne sõjaväe eluraskusi, vaid on ema põlle all elanud, võin öelda, et elu kroonus saab olema väga raske. Nii et emadelt, kes kurdavad, et tema pojal on lood sõjaväes kehvad, tuleks kõigepealt küsida, kuidas ta oma poega on kasvatanud, et nüüd kohe üldse hakkama ei saa.

Minu väeosas rõvedusteni ei langetud, kuid tavalist noorte kamandamist oli muidugi. Hommikune kasarmu koristamine oli alati noorte teha. Ja ega ainult see; tegelikult prooviti kõik tööd noorte kaela sokutada. Kõik aasta teenitud, see ei viitsi enam ise tööd teha.

Tuli ka ülemuste kasuks töötada ja vahel isegi mõningad röövretked ette võtta.

Käisin isegi ühel sellisel. Paaril korral, hommikul kella neljast, et vaikne oleks, sõitsime teise väeosas tsementi virutama.

Õhtul kell kümme on otboi, kuid ega pärast seda elu seis-ma jää. Nii kui ohvitser on kasarmust ära läinud, pandi üks noor trepile valvama. et ülemust tulemas poleks. Teised hakkasid siis televiisorit vaatama, sest see on ka pärast otboid keelatud. Vahel hakati kangemat kraami pruukima, mis on sõjaväes üldse keelatud. Juhtuski keegi tule-ma, siis anti plaksutusega märku.

Kui tuli välja prikaz, siis oli traditsiooniline noorte üleviimine, mis käis sõduririh-maga mööda taguotsa iga teenitud kuu eest kord.

Juba teeninud poistel on asi tuffav, kuid neil, kel veel aja-teenistus ees, tuleks tõsiselt mõelda sellele, et ennast tõesti natuke maksma panna ja mitte lasta mõnitada.

MEELIS BURMEISTER

Õnnitleme!

4. juuli	Ise Tihkan	55
16. juuli	Salme Tiits	65
20. juuli	Marta Saidla	65
23. juuli	Silvi Velling	60
24. juuli	Hilda Jäävälja	75
20. august	Elli Virma	85
29. august	Salomonias	
	Kusmin	80
29. august	Matti Rääk	50
31. august	Elmur Pärtel	50

Tööjuubel

23. juuli	Margit Parve	10 a.
1. august	Helle Seemer	10 a.
16. august	Leanne Nurmsalu	20 a.

Pere täienes

Marju ja Ants Masing	—	poeg
Tiina ja Martin Azojan	—	poeg

KULTUURIPÄEV VELISEL

2. septembril tähistame Velise koolielu alguse 150. aastapäeva. Päev algab kell 10 piduliku jumalateenistusega, mis on pühendatud Velise kiriku 100. aastapäevale. Kirikuteenistust juhivad ülempreester Emmanuel Kirss.

Kell 13 koguneme Velise koolimajja, kus meenutame Velise hariduselu poolteise sajandi jooksul. Asetame lilled endiste õpetajate haudadele, külastame endist Karelli koolimaja. Õhtul on kontsert, teeme lõket, tantsime.

Kuigi teade saab avaldatud nii rajooni- kui ühes vabariiklikus lehes, palume selle kirjutise lugejail levitada infot ka kaugemalelavatele koolikaaslastele.

KORRALDAJAD

Lõikuskuu 26-nda päeva õhtupoole kell 14—19
oled Sa kutsutud-oodatud Valgu parki

VANAKRAAMI JA KÄSITÖÖ LAADALE.

Müügiks-ostuks kõlbab pruugitud, vähempruugitud ja uuem kraam, mis endal üle, aga sõbral just puudu. Naisterahvad oma käsitööga on nagunii kohal, aga mehed, tulge teiegi ja näidake välja oma marja-, seene- ja kartulikorvid, kartulikonksud ja muud sepised, puust nikerdused ja muu käsitöökraam. Perenaised aga olgu vingad timp- ja sarvesaiu küpselama. Küllap leidub ostjaid ka väiksemat sorti loomadele, samuti marjadele-õuntele.

Kohale tuleb kokkustumasin, kuhu vastukauba eest saada anda makulatuuri ja kallsu.

Peale ostu-müügilõbu veel mõndagi lastele, isadele-emadele, vanaisadele-vanaemadele.

Oled Sina müüja või oled Sina ostja, sea aga lõikuskuu viimasel laupäeval sammud pargi poole.

Täpsem teadaandmine tel. 26 793.

TEEME ISE RAHVARÕIVAD

Naised, teeme ise endile rahvarõivad! Seelikuridegi koome ise, nõusoleku juhendada on andnud Elve Reimets. Et vajaminevat materjali otsima hakata, selleks on vajalik teada, kui palju naisi-noorikuid-neide on nõus kaasa lööma. Kooskäämise ruumi loodame leida Valgus. Oma nime saad kirja panna Valgu apteegi telefonil 26715 Sirje Aasamäele teatades.

VÖORKEELI ÖPPIMA!

Laienevad sidemed välismaailmaga eeldavad keelteoskust. Raamatut lugeminegi algkeeles on midagi enamat, kui tõlge. Pakume võimalust Valgus kohapeal saada algteadmisi inglise ja soome keelest ning saksa keelest edasijõudnutele. Ringid alustavad tööd orienteeruvalt oktoobris-novembris ja on isemajandavad. Kõigil, kel tahtmine õppida inglise, saksa või soome keelt, teatada oma soovist tarkusepäevaks tel. 26714 või 26721 Tiia Burmeistrile.

Vastutav toimetaja URVE LAANDE

Valgu sovhoosi infoleht. Toimetus: 203543 Rapla raj., Valgu skj., Valgu sovhoos, tel. 26 793. Tasuta. Trükiarv 450. Tellimine nr. 2409. Maht 0,25 trükipoognat. Rapla Trükikoda, Rapla, Kalda t. 2.